

ХОДЕНЕ В СЛАВАТА

Дейвид Уилкерсън

8 Март, 1999

Аз вярвам, че има едно единствено нещо, което може да ни помогне да устоим в настъпващите трудни времена, и това е разбирането на Божията слава. Сега, това може да ви звучи като високо превъзвишена концепция, която най-добре да оставим за теолозите. Но аз съм убеден, че предметът на Божията слава има напълно реална, практическа стойност за всеки истински вярващ. Разбирайки го, ние отключваме вратата към един победоносен живот!

В моето изучаване на този предмет аз открих две важни истини:

1. Славата на Бог е откровение за природата и същността на нашия Господ.

Спомнете си, че в Стария Завет Моисей буквално съзря Божията слава. Преди това Господ беше изпратил Моисей без никакво друго обяснение за себе Си, освен думите „АЗ СЪМ.“ Но Моисей искаше да знае нещо повече за Бог. И така, той Го молеше: „Господи, покажи ми славата Си.“

Бог отговори, отвеждайки Моисей насаме и поставяйки го в пукнатината на една скала. Словото казва, че след това Той се откри на Моисей в цялата Си слава: „Господ, Господ, Бог жалостив и милосерд, дълготърпелив, Който изобилства с милост и вярност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях“ (Изход 34:6-7).

Аз вярвам, че този пасаж е абсолютно съществен за разбирането ни на това, какъв е нашия Господ. Често ние мислим за славата на Бог, мислим за Неговото величие и блясък, Неговата мощ и власт, или за някакво проявление всред Неговите хора, като например спонтанно хваление. Всичко това може да бъде резултат от разбирането на Божията слава. Но това не е славата, чрез която Той иска ние да Го познаваме.

Начинът, по който Бог иска ние да опознаем Неговата слава, е чрез откровението за Неговата огромна любов към човечеството. И точно това Той откри на Моисей: „Господ Бог, жалостив и милосерд, дълготърпелив, Който изобилства с милост и с вяроност, Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях” (Изход 34:6-7).

Господ винаги очаква да ни разкрие Своего голямо желание да ни прощава, да ни обсипва със Своята милост и да ни възвръща при Себе си!

2. Откровението на Божията слава има силни ефекти върху онези, които го получават и се молят за разбирането му.

До този момент Моисей беше виждал Господа като Бог на закона и гнева. Той трепереше от ужас в присъствието на Господа, умолявайки Го, викайки към Него, застъпвайки се пред Него за Израел. Това беше основата на неговото взаимоотношение „лице в лице” с Господа.

Но сега, при първия поглед към Божията слава, Моисей вече не се страхуваше от Господа. Вместо това, той откликна с поклонение: „Тогава Мойсей бързо се наведе до земята и се поклони” (стих 8). Той видя, че Бог не беше само гръмотевици, светкавици и пронизителен тръбен глас, които бяха го накарали да трепери от страх. Напротив, Бог беше любов и Неговата същност беше доброта и милосердие!

Виждате ли невероятната истина, която Словото ни разкрива тук? Истинското поклонение се издига от сърца, завладени от вида на незаслужената Божия любов към нас. То се основава на откровението, което Бог ни дава за Себе си, за Своята доброта, Своята милост, Своята готовност да прощава. Така че ако трябва да хвалим Бога в дух и истина, то нашето поклонение трябва да е основано на тази грандиозна истина за Него. Наистина, веднъж получили откровение за Божията слава, нашето поклонение не може да не се промени. Защо? Разбирането на Неговата слава променя начина, по който живеем! То засяга нашето изражение и поведение, променяйки ни от „слава към слава”, правейки ни повече като Него. Всяко ново откровение на Неговата любов и милост донася свръхестествена промяна.

Аз съм убеден, че това е единственият път към трайна промяна. Тя не идва от посещаването на семинари за получаване на умения и навици, или от слушането на известни проповедници, или от попиването на послания за самоусъвършенстване от различни книги или касети. Не, тя идва от получаването на откровение за Бог, точка! И Бог вече ни е дал такова откровение за себе си в Изход 34.

Разбирането на Божията слава също променя взаимоотношенията ни с другите. Павел казва на църквата в Ефес: „Вие сте видели и вкусили славата на Бог. Сега бъдете отражение на тази слава пред другите!“ „А бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас.“ (Ефс. 4:32)

Нека сега поговорим за вървенето в Божията слава.

1. Нашето откровение за Божията слава е неразривно свързано с нашето общение с него

Много християни говорят за интимност с Господа, за ходене с Него, за познаване на Него, за приятелство с Него. Но ние не можем да имаме истинско общение с Бога, докато не получим в сърцата си пълното откровение за Неговата любов, благодат и милост.

Общението с Бога се състои в две неща:

- 1. Приемане на любовта на Отца, и**
- 2. Обичайки Го в замяна.**

Ти можеш да прекарваш всеки ден часове в молитва, казвайки на Господа колко много Го обичаш, но това не е общение. Ако ти не си приел Неговата любов, ти не си имал общение с Него. Не можеш просто да имаш интимност с Господа, ако не си уверен в Неговата любов към теб. Псалмистът ни насърчава: „Влезте в портите Му със славословие, и в дворовете Му с хваление“ (Псалм 100:4). Каква е причината за такова хваление и славословие?

И защо ни е дадена такава дръзка покана? Това е така, защото ни е показано при какъв Бог трябва да дойдем: „Защото Господ е благ; и милостта Му трае до века; и верността Му из род в род” (Стих 5). Аз знам, че когато идвам при моя Господ, аз не идвам при суров, жесток, взискателен баща. Той не ме чака с гневен поглед, горейки от нетърпение да ме накаже. Той не ме следи, чакайки ме да се проваля, за да може да каже: „Хванах те!”

Не аз идвам при баща, който се е открил пред мен като чиста, безусловна любов. Той е мил и с нежно сърце, пълен с благодат и милост, Който силно желае да вдигне всичките ми грижи и товари. И аз знам, че Той никога няма да ме отхвърли когато Го призова. Ето защо аз трябва да вляза в дворовете Му с хваление и благодарност - защото съм благодарен за това какъв е моят Бог. Той се грижи за всичко което ме засяга!

Малко вярващи, обаче, имат разбиране за Божията любов към тях чрез вяра. Останалите живеят в страх и отчаяние, с малко или без никаква надежда, намирайки се винаги в някаква буря. Те не могат да разберат защо живота им не е пълноценен, защо са изпълнени с такъв смут и объркване. Те често си мислят: „Аз се моля ежедневно и чета Библията. Аз постоянно показвам на Бог колко много Го обичам. Но защо нямам спокойствие и мир?”

Така е защото те никога не са сграбчвали истината, че Бог ги обича! Те не са разбрали, че независимо от всичките им слабости и неуспехи, техния Небесен Отец се грижи за тях и се интересува от всичко, което преживяват.

Истинската любов се проявява в две неща - покой и радост

Пророк Софония казва нещо невероятно за Божията любов към нас. Той пише: „Господ твоя Бог е всред тебе, Силният, Който ще те спаси; ще се развесели за тебе с радост, ще се успокои в любовта Си, ще се весели за тебе с песни.” (Софония 3:17)

Този стих ни казва две важни неща за това как ни обича Господ:

1. Бог се успокоява в любовта Си за Своите люде.

На еврейски, фразата „ще се успокои в любовта Си” гласи, „ще бъде смълчан (затихнал) поради любовта Си”. Бог каза всъщност: „ Аз открих моята истинска любов и съм напълно удовлетворен! Няма нужда да търся другаде, защото нямам никакви оплаквания. Аз съм напълно доволен от това взаимоотношение, и няма да взема назад любовта си. Моята любов е окончателна и безвъзвратна!”

Софония ни казва: „Това е Божията любов към теб. Той иска ти да знаеш: „Аз съм открил това, което търсех и това си ти! Ти ми носиш огромна радост!”

2. Бог получава огромно удоволствие от своите хора.

Софония заявява: „ Той се весели за тебе с песни” (същия стих). С други думи, той казва, „Божията любов към теб е толкова голяма, че тя изпълва устните Му песен!” Да се „весели” означава да има радост и наслада. Това е външно изразяване на вътрешна наслада. Това също е най-големият израз на любов. Еврейската дума, която Софония използва за „веселя се” е „трипудиаре”, което означава, „да скачам, като човек обхванат от радостен екстаз.”

Можеш ли да си представиш твоят Небесен Отец да е толкова влюбен в теб, че да скача от радост при самата мисъл за теб? Можеш ли да приемеш думите Му, че Той те е обичал още преди да бъде създаден света, преди да съществува човечеството, преди ти да си бил роден? Можеш ли да приемеш факта, че Той те е обичал дори след като падна в Адамовите греховни пътища и стана Негов враг? Точно така, Бог видя предварително всички твои грехове и падения, и въпреки всичко Той те обичаше със същата нежна любов. Всъщност, Той изпрати Своя Дух да събуди у тебе осъзнаването на пропадналото ти състояние и твоята нужда от Него. Той те привлече към Себе Си, обвиняйки те в прегръдките си. И после, когато ти дойде при кръста за покаяние, ти влезе в Неговия дар - Неговата любов към теб. Той ти обеща: „Аз те обичах тогава, Аз те обичам сега, и Аз ще те обичам завинаги!”

Ако Бог толкова те възлюби, когато ти беше дълбоко в греха, че даде Своя собствен Син да умре за теб, защо Той ще оттегля любовта Си всеки път когато се препънеш или се провалиш? В такива моменти трябва да си спомним какво каза Той, че е за нас - любов, милост, дълготърпение. Това е Неговата слава и ние винаги трябва да се връщаме към нея!

Защо повечето християни не общуват с Господа и нямат интимност с Него

Мнозина от Божиите деца знаят много малко или нищо за живота на общение с Бога. Защо е така? Аз вярвам, че такива християни имат мрачна, изкривена представа за Небесния Отец. Спомням си притчата на Исус за слугата, който скри таланта си, защото имаше изкривена представа за своя господар. Слугата каза: „Аз те знаех, че си строг човек” (Матей 25:24)

По същия начин, много вярващи днес си мислят: „Няма начин, не е възможно Бог да танцува някога заради мен, веселейки се и пеейки от любов към мен. Имало е времена, когато толкова ужасно съм Го провалял, докарвайки укор върху името Му. Как е възможно Той да ме обича, особено в борбата, в която се намирам сега?”

Познавал съм семейства, в които децата трепереваха в присъствието на техния строг и зъл баща. Те играеха щастливо преди техният баща да се върне у дома. Но когато го виждаха да идва, те побягваха право към майка си и се вкопчваха в полите ѝ. Аз никога не ги видях да доближават баща си, освен когато той изискваше нещо от тях. Те никога не се покачваха в скута му, никога не поискваха да бъдат прегърнати. Те се страхуваха когато бяха в присъствието му.

Аз вярвам, че това е една голяма причина, поради която толкова много християни не желаят да се приближат до техния Небесен Отец. Те се страхуват да Го доближат, защото чувстват, че по някакъв начин са Го разочаровали и провалили. Те имат постоянното чувство, че са занемарили своите задължения, че са духовно лениви, че са

направили нещата погрешно. Единственото което могат да си представят за Него е, че Той е пълен с изгарящ огън, готов да ги осъди и обвини. Такива християни си мислят: „Бог ми е прощавал толкова много пъти преди, че сега вече не мога да отида при Него. Той ще ме отхвърли. Сигурно съм минал всякакви граници, за да ми бъде простено.” Не! Бог никога не отхвърля този, който се обърне към Него в покаяние. Неговата природа не е такава! Ние не можем да преценяваме нашия небесен Отец според нашите земни бащи. Той не е такъв.

Въпросът за всички нас днес е, как е възможно да не искаме да сме близо до Баща, Който ни пише любовни писма, Който ни казва, че копнее да бъде с нас, Който винаги е готов да ни приеме в обятията си, Който казва, че има за нас само добри мисли, Който въпреки нашето лекомислие ни уверява: „Сатана може да ви каже, че сте негодни за нищо. Но Аз казвам, че вие сте моята радост!”

Нашето нежелание да повярваме на словото Му и да приемем и разберем чудесното откровение за славата Му е това, което ни задържа от общение с Него!

Не е възможно да имаме общение или интимност с Господа, докато не повярваме и не Го приемем като такъв, Който е изпълнен с любов, нежност и благодост към нас

В този момент може би си мислиш: „Със сигурност Господ не се весели за някой, който все още е в грях. Не мога да очаквам Той да ме обича, ако аз продължавам в греховните си пътища. Такъв начин на мислене граничи с богохулство.”

Да, Бог обича своите хора, но Той не обича техния грях. Библията казва, че Той порицава всяко дете, което упорства в греха си, но Той винаги го прави с дълготърпение и многострадание. И след като ни порицае, Неговият Дух ни изпълва с чувството за негодуванието Му към нашия грях.

При все това, Божията любов към нас остава непроменена. Неговото Слово казва: „Аз, Господ, не се изменям” (Малахия 3:6), „Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна” (Яков 1:17), „Аз съм Бог, а не човек” (Осия 11:9).

Да не даде Бог любовта Му към нас да се издига и спада както нашата към Него. Нашата любов се променя почти ежедневно, вървейки от гореща и разпалена към хладна или дори студена. Като Неговите ученици, един ден ние можем да сме готови да умрем за Исус, и на другия ден Го изоставим и избягаме. Ние може да казваме на Господа, че Му се доверяваме да снабди всичките ни нужди и да ни пази от падане, но това не е истинско общение. Въпросът е, напълно ли се доверяваме на Неговата любов към нас? Била ли е Неговата любов открита пред нас и възприели ли сме я? Неговата любов към нас установена ли е трайно в сърцата ни?

Трябва да те попитам, можеш ли да кажеш: „Небесният Ми Отец е влюбен в мен! Той казва, че аз съм приятен и очарователен в Неговите очи и аз Му вярвам. Аз знам, че независимо през какви трудности, изкушения или изпитания преминавам, Той ще ме измъкне. Той ще бди над мен през цялото това време, не позволявайки никога да бъда смазан. Той винаги ще бъде мил и внимателен към мен!”

Ето кога започва истинското общение. Всеки ден ние трябва да сме убедени в Божията неизменна любов към нас, И ние трябва да Му покажем, че вярваме в Неговото откровение за Себе Си. Йоан пише: „И ние познаваме и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него” (1 Йоан 4:16).

Само едно толкова дълбоко убеждение може да изцели душата ти. Това е единственото ти оръжие срещу дявола, който лъже, че си твърде недостоеен да се молиш или да се доближаваш до Бога. Да убедиш себе си в тази истина е единственият начин да се отвориш към истинско общение!

Ако някога си бил влюбен, ти знаеш за какво говоря. Представи си един съпруг, който отсъства по бизнес за много време, но който е крайно влюбен в своята съпруга. Той се обажда по телефона на любимата си всяка нощ докато го няма. И от време на време той оставя за нея съобщение на телефонния им секретар. То е нещо подобно: „Здравей, мила. Обаждам се за да ти кажа, че само мисълта че ти си там, обичайки ме, ми дава сили. Тя ми дава помощта, от която се нуждая за целия ден. Знаем, че днес ме чака много работа. Но аз току що прочетох писмото, което си ми написала, и ... о, каква радост! Само фактът, че мислиш за мен, ме кара да преливам от екстаз!”

Това е любовта, която Небесният Отец има за теб. Повярвай я!

Другата страна на общението е нашата любов към Бог в замяна

Ходене в Божията слава означава не само ние да получаваме любовта на Отца, но и това, да Го обичаме в замяна. Става въпрос за взаимна обич, както даване, така и получаване на любов. Библията ни казва: „И да възлюбиш Господа Твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичката си сила” (Второзаконие 6:5).

Бог ни казва: „Сине Мой, дай сърцето си на Мене” (Притчи 23:26). Неговата любов изисква от наша страна да отговорим, изисква ние да Му върнем любов, която е тотална, неразделена, изискваща цялото ни сърце, душа, ум и сила.

Господ, обаче, ни казва съвсем недвусмислено: „Вие не можете да спечелите Моята любов. Любовта, която Аз ви давам е незаслужена!” Йоан пише: „В това се състои любовта, не че ние сме възлюбиме Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като омилоствение за греховете ни” (1 Йоан 4:10), „Ние любим (Него), защото първо Той възлюби нас” (стих 19).

Ние не сме се събудили един ден, решавайки да се отвърнем от греховете си и да се обърнем към Исус. Не, Духът на Бога се наведе и стигна до пустошта на нашия живот, показва ни нашето изпаднало състояние и ни накара да се почувстваме окаяни в греха си. Той ни изпрати Своето Слово, за да ни покаже истината, изпрати Своя Дух, за да ни обвини, и после Самият Той ни преследваше. Той направи всичко това за нас.

И сега, точно както Божията любов към нас е белязана с покой и радост, така и нашата любов към Него трябва да има тези два елемента:

1. Давид изразява покой в своята любов към Бог, когато пише: „Кого имам на небето освен Тебе? И на земята не желая друго освен Тебе” (Псалм 73:25). Сърцето, което обича Господа престава окончателно да търси утеха на други места. По-скоро, то намира пълното си задоволство и удовлетворение в Него. За такъв възлюбен - Божията нежност и грижа са по-добри от самия живот!

2. Такова сърце се и весели в любовта си към Бога. То пее и танцува в радостен екстаз заради Господа. Когато едно Божие дете знае колко много го обича Неговия Отец, това носи наслада на душата му!

Библията също така ни казва, че нашата любов към Отца трябва да бъде предадена чрез Неговия Син. Исус казва: „Никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене” (Йоан 14:6). Единствено чрез Христос ние сме приети от Отца и имаме достъп до Него. Още повече, Бог вложи цялата Своя благост, любов, милост и благодат, с други думи - Своята слава - в Сина Си. И Той изпрати Исус да ни изяви и открие тази слава. По този начин Христос идва при нас като точен и ясен образ на Нашия любящ Отец. „Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов” (Йоан 15:9).

Бог ни обича, когато ние стоим в Христа. И в замяна, ние показваме любовта си към Бога чрез нашата любов към Исус. Като глава на църквата и като наш първосвещеник, Исус носи нашата любов на Отца.

Сега нека ви дам един от най-силните стихове в цялото Писание. Притчи ни дава следните пророчески думи на Христос: „Тогавя Аз бях при Него, като майсторски работник. И всеки ден се наслаждавах, веселях се винаги пред Него. Веселях се на обитаемата Му земя; и наслаждението Ми бе с човешките чада (синове)” (Притчи 8:30-31).

Възлюбени, ние сме синовете, споменати тук! От самото създаване на земята Бог предвиди тяло от вярващи, съединени с Неговия Син. И още тогава Отец получи наслада и радост в тези синове. Исус заявява: „Аз бях наслаждението на Отца Си, радостта на Неговото същество. И сега всички, които се обърнат към Мене с вяра са и Негова наслада!”

И така, как обичаме ние Исус в замяна? Йоан отговаря: „Ето що е любов към Бога: да пазим Неговите заповеди; а заповедите Му не са тежки” (1 Йоан 5:3).

Кои са Неговите заповеди? Исус казва, че по същество те са две и „на тия две заповеди стоят целият закон и пророците” (Матей 22:40). Първата и най-важна заповед е да обичаме Господа с цялото си сърце, душа и ум.

Ние не трябва да задържаме или скриваме нищо от Него. И втората е, да възлюбим ближния си както себе си. Тези две прости, не тежки заповеди обобщават целия Божествен закон. Исус казва тук, че ние не можем да бъдем в общение с Бога; ние не можем да ходим в Неговата слава, ако „имаме зъб” на някого.

За това, да обичаме Бог означава да обичаме всеки брат и сестра по същия начин, по който ние сме били обичани от Отца.

„Ако рече някой: Любя Бога, а мразя братя си, той е лъжец: защото, който не люби брата си, когото е видял, не може да люби Бога, Когото не е видял. И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да люби и брата си” (1 Йоан 4:20-21). „Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов” (стих 8).

Цялото общение и интимност с Господа е прекъснато, ако ние имаме отношение на студенина и непростителност към някой друг.

Ние можем да хвалим Бога с издигнати ръце, да Му се молим всеки ден, да прекарваме часове в изучаване на Словото Му, но ако имаме горчивина и непростителност към някого, всичко е напразно. Йоан казва: „Такъв човек е лъжец. Вие не обичате истински Бога, макар и Той да ви обича!”

Ако ти си в такова положение, недей само да казваш на Бог: „Господи, съжалявам, прости ми.” По-скоро, иди при този човек, както ни учи Божието слово, и се помири с него. „Първо се помири с брата си, тогава дойди и принеси дара си” (Матей 5:24).

Само тогава ще намериш истинската близост с Отца. И ще можеш да ходиш в Неговата слава, през всички дни на живота си!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.